

**Győr-Moson-Sopron Vármegye 02. számú
Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságának
17/2026. (IV. 01.) számú OEVB02 határozata**

Győr-Moson-Sopron Vármegye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsága – a 2026. április 1. napján tartott ülésén – TISZTELET ÉS SZABADSÁG PÁRT (nyilvántartási szám: 10-02-0002971 székhely: 3300 Eger, Dobó István u. 16.; e-mail: valasztasijog@talpramagyarok.hu), mint az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választásán jogerősen nyilvántartásba vett jelölő szervezet által benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Győr-Moson-Sopron Vármegye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsága (a továbbiakban: Bizottság) a kifogást elutasítja.

A határozattal szemben az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet jogszabálysértésre hivatkozással, illetve a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen a Nemzeti Választási Bizottsághoz fellebbezést nyújthat be. A fellebbezést a Nemzeti Választási Bizottsághoz címezve a Győr-Moson-Sopron Vármegyei 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságnál kell előterjeszteni úgy, hogy az a megtámadott határozat meghozatalától számított 3 napon belül megérkezzen. A fellebbezést írásban lehet benyújtani személyesen, levélben (9021 Győr, Városház tér 1.), elektronikus levélben (valasztas@gyor-ph.hu) azzal, hogy az legkésőbb 2026. április 4-én 16.00 óráig beérkezzen. A fenti határidő elmulasztása jogvesztő hatályú.

A fellebbezésnek tartalmaznia kell

- a) a kérelem jogalapját,
- b) a kérelem benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét),
- c) a kérelem benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló igazolványának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát vagy törzskönyvi számát,
- d) papír alapú kérelem esetén a kérelem benyújtójának aláírását, valamint
- e) érintettségre való hivatkozást.

A fellebbezés tartalmazhatja továbbá a benyújtójának elektronikus levélcímét vagy postai értesítési címét.

A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

Nem nyújthat be fellebbezést az ügyben eljáró választási bizottság és annak tagja.

A választással, valamint a népszavazással kapcsolatos törvényekből folyó jogok érvényesítésével, kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos eljárás közteherfizetési kötelezettség alá nem eső eljárás.

Indokolás:

I.

[A kifogás tartalma]

Kifogástevő 2026.04.01. napján 11:35 perckor elektronikus úton benyújtott kifogásában előadta, hogy egy választópolgári panaszt kapott kézhez egyik delegáltjuk, amelyben panaszos előadja, hogy Dr. Fekete Dávid, a Fidesz országgyűlési képviselőjelöltje által felelős kiadóként jegyzett kiadványt aznap postaládájában találta, azt elolvasva megállapította, hogy a kiadvány valótlan információkat tartalmaz a TISZA párt programjáról, és Néher András képviselőjelöltet is hamis színben tünteti fel. A kiadvány 10. oldalán található, súlyos megszorításokra készül a Tisza című cikk teljes valótlanságot tartalmaz és ellentétes a TISZA kormányprogramjában írtakkal. A cikk nem véleménycikk, a megszorításokat és egyéb, adózásra vonatkozó állításokat tényként közli a cikk szerzője. A cikk elkészültének és megjelenésének időpontjában már ismert volt a kormányprogramja a TISZA pártnak, így a cikk nem véleményt, hanem valótlan tényállításokat tartalmaz.

A kiadvány TISZA párttal és a Győr-02 választókerület egyéni jelöltjével foglalkozó oldalán található hamis tényállítások alkalmasak a választók félrevezetésére, s ezáltal megfosztja őket attól a lehetőségtől, hogy választói akaratukat valós információk alapján alakíthassák ki.

A kifogástevő álláspontja szerint a kiadvány terjesztésével annak felelős kiadója, Dr. Fekete Dávid képviselőjelölt megsértette a Ve. több alapelvét, így:

-A választás tisztasága sérül amikor a valótlan információ terjesztésével jogellenesen befolyásolja a választói akaratot.

-A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elve sérül, amikor jogait nem véleményének kifejtésére, hanem valótlan tényállításokkal vetélytársának ellehetetlenítésére gyakorolja.

Kifogástevő hivatkozott továbbá a Kúria Kvk.IV.39.084-2024-6. határozatára, mely szerint míg a tények igazolhatók, az értékítéletek igazsága nem bizonyítható, kifogástevő hivatkozott továbbá arra, hogy a valótlan tartalmú tényállítások (szemben a véleménnyel) alkalmasak a választók megtévesztésére, ami sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét (Kúria, Kvk.I.37.191-2015-3.).

Kifogástevő kérte, hogy a Választási Bizottság a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja szerint a jogsértés tényét állapítsa meg; b) pontja szerint a jogsértőt tiltsa el további jogsértéstől; valamint d) pontja szerint a jogsértés elkövetőjére szabjon ki bírságot tekintettel arra, hogy a terjesztett kiadvány nagy mennyiségű választópolgár megtévesztésére alkalmas.

II.

[A választási bizottság döntése és indokai]

A kifogás alaptalan.

A Bizottság megvizsgálva a beadványt, rögzítette, hogy a kifogás megfelel a Ve. 208-209. §, valamint 212. §. szerinti követelményeknek.

A Ve. 43. § (5) bekezdése szerint a választási bizottság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A Bizottság hivatkozik a Kvk.VII.39.013/2026/7. kúriai végzésének [27] pontjában írt döntésének elvi tartalmára, mely kimondja:

„Választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. A másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentések a véleménynyilvánítási szabadság körébe tartoznak, ha ezzel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni. Vizsgálni

kell, hogy a kijelentés a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. Egyes részletek tényszerű cáfolatára a kampányban széleskörű lehetőség nyílik.”

A Bizottság vizsgálta, hogy a kifogásolt kiadványban kijelentő módon megfogalmazott kijelentések tényállításként vagy véleménynyilvánításként minősülnek-e.

Bizottság a sérelmezett cselekménynek a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogával való összevetése kapcsán az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

A vonatkozó joggyakorlatot legutóbb összefoglaló Kvk.VII.39.013/2026/7. kúriai végzése alapján az alábbiakat emeli ki: A választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni. [...] Az 5/2015. (II. 25.) AB határozatban, illetve a 9/2015. (IV. 23.) AB határozatban kifejtettek szerint választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Ez mindenekelőtt annyit jelent, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő vagy támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló véleménynyilvánítási szabadságnak. A másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentések a véleménynyilvánítási szabadság körébe tartoznak, ha ezzel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni. Az Alkotmánybíróság – korábbi gyakorlatát megerősítve – a fenti határozataiban arra is rámutatott, hogy az értékítélet, illetve a tényállítás közötti különbségtétel alkotmányossági relevanciája a következő: a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A politikai vitának a választási kampány különösen felfokozott légkörében a tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások, különösképpen a kampányolás figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. A választási időszakra kiváltképp vonatkoztatható az, amire az Alkotmánybíróság a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban már korábban is {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57] bekezdés} rámutatott: az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli. Magyarországon az elmúlt

időszakban kialakultak a plurális politikai nyilvánosság működésének sajátosságai, amelyek között a közéleti viták során elhangzottakat a társadalom kellő körültekintéssel tudja értékelni {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat [28] bekezdés}. Mindezzel összhangban kell dönteni arról, hogy az egyébként kijelentő módon megfogalmazott kijelentés az alkotmányjogi mérlegelésben valóban tényállításnak minősül-e. Ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára, vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni. Ez a mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha kijelentő módon fogalmazták is meg őket – vélelmezhető, hogy a választópolgárok a közléseket véleményként értékelik. Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása, akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a kampányban széles körű lehetőség nyílik {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat [29] bekezdés}. A Kúria számos követendő határozatában (pl. Kvk.V.37.463/2018/2., Kvk.VI.37.327/2018/2., Kvk.IV.37.367/2018/2., Kvk.II.37.346/2015/3., Kvk.IV.37.488/2014/3.) vizsgálta – a fenti alkotmánybírói határozatokban rögzített jogértelmezéssel összhangban – egyes kifogásolt kampányeszközök tartalmát, a döntésekben foglalt megállapítások a jelen ügy szerinti Facebook-bejegyzések tartalma tekintetében is irányadók. A véleménynyilvánítás szabadságának az Alkotmánybíróság fentiek szerinti értelmezése, és az arra épülő, következetes kúriai gyakorlat értelmében, ha a kampányeszközben megjelenő értékítélet a közügyek vitatásán belül marad, tartalmára nézve nem végezhető el olyan bizonyíthatósági teszt, amely alapján akkor tekinthető egy közlés ténynek, ha annak valósága vagy valótlansága bizonyítható, és akkor véleménynek, ha ez nem lehetséges. A választási eljárás során a választási szervek, és azok kifogást elbíráló döntéseit felülvizsgáló Kúria a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértését vizsgálják eljárásukban, melynek során a választási eljárási rendszer sajátosságai, így különösen a szoros eljárási határidők következtében széleskörű bizonyítási eljárást nem folytatnak le. Rámutat a Kúria, hogy a választási eljárás során a kampány keretében tett közlések jogellenessége megítélésénél nem lehet ugyanazt a mércét alkalmazni, mint amelyet a polgári jog vagy a büntetőjog támaszt. [...] A politikai vélemény vitatására és cáfolatára, a választók előtt történő helyesbítésére a jelölteknek a választási kampány során több lehetőség, a választók meggyőzésére alkalmas eszköz adott, még abban az esetben is, ha a választási kampány a végéhez közeledik. A gyors reagálásra különösen alkalmasak a közösségi média felületek, ahol éppen a jelen ügyben kifogásolt közlések is megjelentek.” {Kvk.VII.39.013/2026/7., Indokolás [17]-[22], [24]}

A Bizottság rögzíti, hogy a kifogásolt kiadvány cáfolatára a kampány hátralévő részében az érintetteknek még a politikai vita keretében van lehetősége.

Bizottság megállapítja, hogy a kifogásolt kijelentések véleménynyilvánításnak minősülnek.

A Bizottság megállapította, hogy a kifogásolt kijelentések nem sértik a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt választás tisztaságának megóvása és az e) pontjába foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

A Bizottság mindezek alapján a kifogást nem tarja megalapozottnak, a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Választási Bizottság hatáskörét a Ve. 297. § (1) bekezdés b) pontja alapozta meg.

A határozat az idézett jogszabályhelyeken túl a Ve. 10. § (1) és (3) bekezdésén, 43. §-án, 44. § (1) bekezdésén, 46. §-án, a 218-220. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 221. §-án, 223-224. §-án, valamint 297. § (3) bekezdésén, az illetékmentesség az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 4. § (1) bekezdésén, 67. § (1) bekezdésén, valamint a 2. melléklet XIII. pont 8. alpontján alapul.

Győr, 2026. április 1.

Dr. Takács Zoltán
OEVB02 elnök

Kapják:

1. Irrattár
2. OEVB
3. Kifogástevő